

Бога Отца—никой народъ не бива да притиска другитѣ народи.

— Тогава сами решете, коя е най-правата вѣра?

Най-главниятъ сарацински боляръ се обърналъ къмъ евреитѣ и мохамеданитѣ и рекълъ:

— Този гостенинъ (Кирилъ) свали на земята всички ви. Предъ неговитѣ думи пада вашата гордостъ и вашата смѣлость. Нашиятъ ханъ оценява, че Кирилъ прославя истинския Богъ и неговия императоръ е най-учениятъ човѣкъ въ свѣта. Царството му е благословено и силно.

Като чулъ тѣзи думи, Кирилъ се просълзилъ отъ радостъ и, като станалъ на крака, рекълъ: — Братя, отци, приятели и чедя: Богъ иска всички да бждемъ наедно; нека го почитаме и го благославяме чрезъ Христовото учение. Който е съгласенъ, нека приеме Св. Троица, а който не е съгласенъ, нека отговаря предъ страшния съдъ на онзи свѣтъ. Азъ съмъ длъженъ това да кажа, а който казва друго, да носи вината за грѣха си.

Най-сетне достигналъ тържествено облѣченъ и въоръженъ хазарскиятъ ханъ съ своята блѣскава свита. Той казалъ на Кирила:

— Азъ обмислихъ твоитѣ думи и ги намирамъ, че сж прави. Моятъ народъ ще приеме християнската вѣра, но това ще стане по-късно.

После се обърналъ къмъ другитѣ: „Вие, юдеи и мохамедани, можете вече да си отидете. Азъ не одобрявамъ вашитѣ вѣри“.

Като свършилъ така успѣшно задачата си, Кирилъ взелъ да се приготвя за пътъ — да се върне въ Цариградъ. Ханътъ заповѣдалъ да му дадатъ много дарове отъ обработени кожи, платове и злато. Когато видѣлъ приготвенитѣ дарове, цѣли